

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

161 **BESLUIT** van 7 April 1954, houdende instelling van een bedrijfschap voor het slagersbedrijf.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Ministers voor Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie, van Economische Zaken, van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening en van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 15 Februari 1954, no. B. 1107, Directie voor Wetgeving en andere Juridische Aangelegenheden;

Overwegende, dat het wenselijk is overeenkomstig het door de Sociaal-Economische Raad op 3 Juli 1953 uit eigen beweging daartoe uitgebrachte advies over te gaan tot instelling van een bedrijfschap als bedoeld in de Wet op de Bedrijfsorganisatie (Stb. 1950, K 22, sedert gewijzigd) voor ondernemingen op het gebied van het slagersbedrijf;

Gelet op genoemde wet;

De Raad van State gehoord (advies van 9 Maart 1954, no. 31);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Ministers en van voornoemde Staatssecretaris van 2 April 1954, no. B. 1237, Directie voor Wetgeving en andere Juridische Aangelegenheden;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1. 1. Er is een Bedrijfschap voor het Slagersbedrijf.
2. Het bedrijfschap heeft zijn zetel te 's-Gravenhage.

Artikel 2. 1. Het bedrijfschap is ingesteld voor de ondernemingen, waarin het slagersbedrijf wordt uitgeoefend.

2. Dit besluit verstaat onder:

slagersbedrijf: het bedrijf van het geschikt maken van vers vlees voor aflevering aan particulieren en het verkopen van aldus in eigen onderneming behandeld vlees aan particulieren, al dan niet tezamen met:

a. het — tenzij uitsluitend door afkoelen — verduurzamen of het, al dan niet onder vermenging met andere stoffen, toebereiden van vlees en het verkopen van aldus in eigen onderneming verduurzaamd of toebereid vlees aan particulieren of anderen;

b. het verkopen aan particulieren van anders dan door het in eigen onderneming verrichten der onder *a* bedoelde werkzaamheden verkregen verduurzaamd of, al dan niet met andere stoffen vermengd, toebereid vlees;

wet: de Wet op de Bedrijfsorganisatie (Stb. 1950, K 22, sedert gewijzigd);

vlees: delen van vee, welke, al dan niet na toebereiding, tot menselijk voedsel kunnen dienen;

vee: runderen, varkens, schapen, geiten en eenhoevige dieren.

3. Voor de toepassing van het vorige lid wordt onder *verkopen aan particulieren* mede verstaan het daarmee gepaard gaande verkopen aan instellingen of aan personen, die het gekochte in een door hen gedreven onderneming aanwenden, behoudens indien bovendien, anders dan in verband met het verkopen aan particulieren, aan wederverkopers pleegt te worden verkocht.

Artikel 3. 1. Aan het bedrijfschap is overgelaten de regeling of nadere regeling van de volgende onderwerpen:

a. de berekening van de aanbodprijs in verband met de kosten van de onderneming;

b. het aanbieden of verstrekken van geschenken, in de vorm van goederen of diensten;

c. het geven van kortingen, welke niet uitsluitend verband houden met de jegens de afnemers verschuldigde prestatie;

d. de aanduiding van ten verkoop aangeboden vlees en vleeswaren;

e. de administratie van ondernemingen, waarvoor het bedrijfschap is ingesteld;

f. de lonen en de andere arbeidsvoorwaarden;

g. de vakopleiding;

h. de registratie van de ondernemingen, waarvoor het bedrijfschap is ingesteld en van de in die ondernemingen werkzame personen;

i. het verstrekken van de voor de vervulling van de taak van het bedrijfschap nodige gegevens;

j. de inzage van boeken en bescheiden en de bezichtiging en opneming van bedrijfsmiddelen en voorraden van ondernemingen, voor zover nodig in verband met het toezicht op de naleving van de verordeningen van het bedrijfschap.

2. Verordeningen betreffende de in het eerste lid, onder *h*, *i* en *j*, genoemde onderwerpen behoeven, in plaats van de in artikel 94 der wet voorziene goedkeuring, die van de Sociaal-Economische Raad, tenzij reeds op grond van enige andere bepaling der wet de goedkeuring van Onze betrokken Ministers is vereist. In dit laatste geval beslissen dezen omtrent de goedkeuring niet dan na de Sociaal-Economische Raad te hebben gehoord.

Artikel 4. Overtredingen van een op grond van artikel 93, eerste lid, van de wet vastgestelde verordening kunnen bij die verordening worden aangewezen als strafbare feiten.

Artikel 5. Op overtreding van een op grond van artikel 93, eerste lid, van de wet vastgestelde verordening kan bij die verordening als tuchtrechtelijke maatregel geldboete worden gesteld.

Artikel 6. 1. De door het bedrijfschap krachtens artikel 126, eerste lid, der wet op te leggen heffingen worden, behoudens in de gevallen bedoeld in de volgende leden, vastgesteld naar het aantal in iedere onderneming, waarvoor het bedrijfschap is ingesteld, werkzame personen, behorende tot bij de heffingsverordening aan te wijzen categorieën, overeenkomstig bij die verordening vast te stellen maatstaven.

2. Een periodieke heffing kan ook, als basisheffing, worden opgelegd tot een bedrag, dat voor alle bij het drijven van een onderneming, waarvoor het bedrijfschap is ingesteld, geëxploiteerde verkoopplaatsen gelijk is.

3. Heffingen, waarvan de opbrengst een bijzondere bestemming heeft, kunnen worden opgelegd naar een grondslag, welke het bestuur van het bedrijfschap in verband met die bestemming passend acht.

Artikel 7. Dit besluit kan worden aangehaald als: Instellingsbesluit Bedrijfschap Slagersbedrijf.

Artikel 8. Dit besluit treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Onze Ministers voor Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie, van Economische Zaken, van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening en van Sociale Zaken en Volksgezondheid zijn belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 7 April 1954.

JULIANA.

De Minister voor Publiekrechtelijke
Bedrijfsorganisatie,

A. C. DE BRUIJN.

De Minister van Economische Zaken,

J. ZIJLSTRA.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

G. M. J. VELDKAMP.

De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,

MANSHOLT.

De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,

J. G. SUURHOFF.

Uitgegeven de negen en twintigste April 1954.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.

NOTA VAN TOELICHTING

Op 3 Juli 1953 heeft de Sociaal-Economische Raad een advies vastgesteld, waarin aan de ondergetekenden in overweging werd gegeven de instelling van een bedrijfsschap voor het slagersbedrijf te bevorderen. Zij achten het wenselijk aan het advies van de Raad, hetwelk als bijlage hierbij is gevoegd, gevolg te geven. Zij kunnen zich tevens verenigen met de door de Raad aanbevolen, in het instellingsbesluit te treffen voorzieningen.

Aangezien het advies van de Raad ten aanzien van de instelling en de in het instellingsbesluit te treffen voorzieningen is uitgebracht in overeenstemming met een naar zijn oordeel voldoende representatieve organisatorische vertegenwoordiging van de betrokken ondernemers en van de betrokken werknemers, is voldaan aan de in artikel 67, tweede lid, van de Wet op de Bedrijfsorganisatie neergelegde voorwaarde voor instelling van een bedrijfsschap bij algemene maatregel van bestuur. Wat de representativiteit van de organisatorische vertegenwoordiging der betrokken werknemers betreft, zij nog opgemerkt, dat het in bijlage C van het advies genoemde getal van ongeveer 9000 werknemers blijkens nader verkregen inlichtingen ruim 3000 personen omvat, die niet tot het vaste slagerspersoneel kunnen worden gerekend. Het organisatiepercentage van het vaste slagerijpersoneel, waaraan de ondergetekenden de meeste waarde hechten, ligt dan ook stellig hoger dan uit die bijlage blijkt.

Uitsluitend betreffende de formulering en de groepering van de bepalingen hebben de ondergetekenden een aantal afwijkingen van het bij het advies van de Raad behorende ontwerpinstellingsbesluit (bijlage A) wenselijk geacht.

Zij hebben het nuttig geoordeeld, dat naast de in artikel 67, derde lid, van de Wet op de Bedrijfsorganisatie voorgeschreven bekendmaking van het advies van de Sociaal-Economische Raad tevens van Regeringszijde op het instellingsbesluit een toelichting wordt gegeven. Zij beogen hiermede tevens de overwegingen kenbaar te maken, die aan sommigen in dat besluit vervatte voorzieningen ten grondslag liggen, en voorts van hun zienswijze te doen blijken omtrent de toepassing van enkele bepalingen, welke formulering dienaangaande een zekere ruimte openlaat.

De ondergetekenden menen goed te doen op te merken, dat de bewindslieden, die dit besluit zullen mede-ondertekenen, niet in gelijke mate moeten worden aangemerkt als bij de toepassing van dit besluit en van de Wet op de Bedrijfsorganisatie ten aanzien van dit bedrijfsschap betrokken Minister. In hoeverre de Ministers voor Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie, van Economische Zaken en van Sociale Zaken en Volksgezondheid als betrokken Ministers moeten worden aangemerkt, mag zonder meer duidelijk worden geacht. De Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening zal echter slechts in beperkte mate als betrokken Minister zijn aan te merken; slechts in bepaalde gevallen immers zal het bij de toepassing

van dit besluit en van de Wet op de Bedrijfsorganisatie ten aanzien van dit bedrijfsschap gaan om belangen, die tot zijn ressort behoren.

Met betrekking tot de bepalingen, die hieronder niet afzonderlijk vermeld worden, volstaan de ondergetekenden met verwijzing naar de bij het advies van de Sociaal-Economische Raad gevoegde toelichting (bijlage B).

Artikel 2. De materiële inhoud van deze bepaling is gelijk aan die van artikel 2 van bijlage A. Voor wat betreft de vraag, welke ondernemingen onder de omschrijving van dit artikel vallen, sluiten de ondergetekenden zich aan bij de in bijlage B betreffende artikel 2 gegeven uiteenzetting.

Artikel 3, eerste lid. De aan het bedrijfsschap toegekende verordenende bevoegdheid kan worden onderscheiden in de bevoegdheid betreffende onderwerpen van economische aard (onder *a—d*), die betreffende onderwerpen van sociale aard (onder *f* en *g*) en die betreffende andere onderwerpen.

Ook naar het oordeel van de ondergetekenden bestaat geen bezwaar tegen toekenning van de onder *a*, *b*, *c* en *d* opgesomde bevoegdheden op economisch terrein. Zij gaan ervan uit, dat deze bevoegdheden niet zullen worden benut om de mededinging ten aanzien van prijzen en kwaliteiten op te heffen, doch slechts om het gebruik van bepaalde middelen bij die mededinging te verbieden. Deze zienswijze sluit aan bij de opvatting, die de Regering inzake de aan bedrijfslichamen toe te kennen bevoegdheden op economisch terrein is toegegaan. Volgens deze opvatting kunnen marktordenende maatregelen als regel slechts in verticaal verband, dus niet door één bedrijfsschap alleen, genomen worden. De bedrijfsschappen zullen in het algemeen naast regelingen betreffende kwesties van bedrijfsvoering en eventueel ook betreffende meer technische onderwerpen, slechts zekere regels voor de concurrentie kunnen vaststellen. Deze regels zullen ook betrekking kunnen hebben op essentiële punten als kwaliteit en prijsbepaling, doch een gezonde concurrentie op de betrokken punten in voldoende mate mogelijk moeten laten; zelfs zullen zij deze kunnen bevorderen. De belangen van degenen, die niet tot het bedrijfsschap behoren, mogen daarbij niet worden aangetast. Tot de hier bedoelde personen behoren de consumenten, andere groepen van afnemers en de leveranciers.

Ten aanzien van de afzonderlijke onderwerpen zij hierbij nog het volgende opgemerkt:

Onder a. In de onderhavige bedrijfstak heeft de praktijk een prijsconcurrentie te zien gegeven, die er somtijds toe leidde dat de eigen kosten van de ondernemingen — ook op een langere termijn gezien — niet meer door de aanbodprijzen werden gedekt. De ondergetekenden hebben daarom voor deze bedrijfstak geen bezwaar tegen overlating aan het bedrijfsschap van de bevoegdheid dwingend voor te schrijven, dat de aan-

bod-prijs volgens een zgn. open calculatieschema moet worden berekend. De ondernemers worden daardoor gedwongen tot het berekenen van de kosten van hun onderneming, hetgeen tevens tot bezinning op de verschillende kosten-factoren kan leiden en aldus een prikkel tot verhoging der efficiency kan vormen. Voorts wordt hierdoor onmogelijk gemaakt de aanbodprijzen zodanig te berekenen, dat de eigen totale kosten over een bepaalde periode niet meer worden gedekt. Prijsconcurrentie op basis van de onderling uiteraard verschillende kosten blijft echter volledig mogelijk. Bij het toezicht zal er tegen worden gewaakt, dat door standaardisering van de hoogte van bepaalde kostenfactoren het open calculatieschema een „gesloten” calculatieschema meer dan onvermijdelijk zou benaderen, daar een „gesloten” schema praktisch met de vaststelling van een vaste minimumprijs gelijk zou staan. Ten einde een verantwoorde concurrentie mogelijk te laten zal voorts de periode, waarover de kosten door de aanbodprijzen moeten worden gedekt, niet te kort mogen worden genomen. De ondergetekenden denken hierbij aan een periode van een jaar.

Onder b en c. De ondergetekenden hebben er geen bezwaar tegen, dat de hier bedoelde concurrentiemiddelen, indien dit in het belang der bedrijfsgenoten noodzakelijk mocht blijken, aan beperkingen worden onderworpen of zelfs verboden.

Door verbruikcoöperaties aan haar leden uitgekeerde dividenden zijn naar hun oordeel niet als prijskorting aan te merken.

De ondergetekenden zijn van mening, dat de belangen der consumenten door de in het onderhavige artikel vervatte regeling, waarbij slechts ten aanzien van bepaalde concurrentiemiddelen bevoegdheden aan het bedrijfschap worden toegekend, niet in het gedrang zullen komen; de concurrentie zal zich door andere middelen, met name op het stuk van de prijzen, zij het met inachtneming van het hierboven daartrent opgemerkte, kunnen doen blijven gelden.

Onder d. De hantering, waar deze nodig mocht blijken, van de hierbedoelde bevoegdheid kunnen de ondergetekenden slechts zien als mede strekkende ten voordele van de consument. Wel zouden bij dit onderwerp de belangen van andere groepen van ondernemers betrokken kunnen zijn, in het bij-

zonder omdat ook door de vleeswarenindustrie geleverde vleeswaren door de slagers ten verkoop plegen te worden aangeboden. Wanneer het bedrijfschap zich op dit punt beperkt tot het opleggen van de verplichting deze artikelen onder dezelfde benaming te verkopen als waaronder zij zijn gekocht, kunnen de ondergetekenden hier nochtans geen bezwaar tegen zien. Zij verwijzen terzake ook naar het door de Sociaal-Economische Raad opgemerkte.

Onder f en g. Eveneens bestaat naar het oordeel van de ondergetekenden geen bezwaar tegen toekenning aan het bedrijfschap van de hierbedoelde bevoegdheden. Reeds het feit, dat in deze bedrijfstak collectieve arbeidsovereenkomsten zijn afgesloten en algemeen verbindend verklaard, rechtvaardigt huns inziens deze toekenning. Zij sluiten zich te dezen aan bij het in bijlage B betreffende artikel 3, eerste lid, onder f en g opgemerkte.

Onder e, h, i en j. De toekenning van deze bevoegdheden beschouwen de ondergetekenden als gewenst voor een goede functionering van het bedrijfschap.

*De Minister voor Publiekrechtelijke
Bedrijfsorganisatie,*

A. C. DE BRUIJN.

De Minister van Economische Zaken,

J. ZIJLSTRA.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

G. M. J. VELDKAMP.

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*

MANSHOLT.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

J. G. SUURHOFF.

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD TOT INSTELLING VAN EEN BEDRIJFSCHAP VOOR HET SLAGERSBEDRIJF

's-Gravenhage, 3 Juli 1953.

Aan Hunne Excellenties de Ministers
voor Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie,
van Economische Zaken en
van Sociale Zaken en Volksgezondheid.

§ 1. De Sociaal-Economische Raad heeft de eer Uwe Excellenties in overweging te geven de instelling te bevorderen van een bedrijfschap voor het slagersbedrijf.

Het voorstel is nader uitgewerkt in de hierachter gevoegde bijlage, bestaande uit een ontwerp-instellingsbesluit (onderdeel A), een toelichting hierop (onderdeel B) en een uiteenzetting betreffende de totstandkoming van het advies (onderdeel C).

Naar het oordeel van de Raad is over de instelling van het onderhavige bedrijfschap en de in het instellingsbesluit te treffen voorzieningen overeenstemming verkregen met een voldoende representatieve organisatorische vertegenwoordiging van de betrokken ondernemers en van de betrokken werknemers. Onderdeel C van de bijlage bevat hieromtrent nadere bijzonderheden.

De betrokken organisaties zouden het — nu blijkens de vorige alinea de daarvoor in artikel 67, tweede lid, van de Wet op

de Bedrijfsorganisatie gestelde voorwaarden zijn vervuld — op prijs stellen, indien van de hierdoor geschapen mogelijkheid tot instelling van het bedrijfschap bij algemene maatregel van bestuur gebruik zou worden gemaakt. De Raad sluit zich bij deze wens aan.

§ 2. De in het ontwerp-instellingsbesluit opgenomen onderwerpen van autonome verordenende bevoegdheid, voor zover gelegen op economisch terrein, zijn nagenoeg alle onderdelen van het in artikel 93, tweede lid, van de Wet op de Bedrijfsorganisatie genoemde onderwerp de mededinging. Het betreft hier de berekening van de aanbodprijs, de toepassing van het cadeau- en kortingstelsel en de aanduiding van ten verkoop aangeboden vlees en vleeswaren.

Deze onderwerpen zijn thans geregeld in de op instigatie van het slagersbedrijf door het Bedrijfschap voor Vee en Vlees (oude stijl) vastgestelde „Verordening Prijsvorming Slagersbedrijven 1951”. Deze verordening legt de slagers de verplichting op de verkoopprijzen van het verse vlees en van de al dan niet zelf bereide vleeswaren zodanig vast te stellen, dat de totale bruto-opbrengst gedurende een tijdvak van tenminste zes maanden tenminste gelijk is aan de totale inkoopwaarde in bedoeld tijdvak, vermeerderd met de totale, volgens een vastgesteld calculatieschema te bepalen kosten. Voorts bevat de verordening

een verbod tot toepassing in enigerlei vorm van het cadeau- en het kortingstelsel en geeft zij voorschriften voor de inrichting van de administratie van de slagersondernemingen.

Ter motivering van de wenselijkheid van het regelend optreden met betrekking tot deze onderwerpen is er op gewezen, dat handhaving, resp. vergroting van de omzet in de onderhavige bedrijfstak veelal het overheersende motief is, dat het prijs- en afzetbeleid bepaalt. Aan de gevolgen van een genomen initiatief ter stimulering van de afzet, dan wel van de in verdediging daartegen getroffen maatregelen voor de verhouding tussen opbrengst en kosten in de eigen onderneming, wordt bij het bepalen van het beleid onvoldoende aandacht besteed. Dit leidt regelmatig tot een heftige concurrentiestrijd, voor het ontstaan waarvan dikwijls geen adequate oorzaak kan worden aangewezen en welke voortzetting hoofdzakelijk door irrationele motieven wordt bepaald. Soms leidt dit tot prijsverlagingen, die op den duur niet te handhaven zijn. Waar men voor dit middel terugschrikt, worden dikwijls de hierboven genoemde vormen van mededinging op zodanige wijze en in zodanige omvang gebruikt, dat van een verantwoorde toepassing niet meer kan worden gesproken.

In het licht van deze situatie dienen de genoemde onderwerpen betreffende de mededinging te worden bezien. Zij beogen niet de mededinging op te heffen, maar het gebruik van bepaalde middelen daarbij te verbieden, dan wel aan het gebruik daarvan zodanige beperkingen op te leggen, dat op de prijs en de kwaliteit van de aangeboden artikelen de nadruk komt te vallen. Dat hierdoor voor de afnemers de marktverhoudingen doorzichtiger worden, hetgeen rationele keuze van leveranciers kan bevorderen, is een gunstige omstandigheid, welke mede bij de beoordeling van de toekenning van deze onderwerpen van verordenende bevoegdheid moet worden betrokken.

De Raad acht regeling van de methoden van mededinging een aangelegenheid, welke de bedrijfsgenoten zelf regardeert, zij het, dat hierbij moet worden gewaakt tegen aantasting van de belangen van degenen, die niet in het bedrijfslichaam vertegenwoordigd zijn. Met deze belangen is bij de onderhavige onderwerpen van verordenende bevoegdheid rekening gehouden. Voor wat de prijsvaststelling betreft wordt n.l. de mogelijkheid geopend tot het voorschrijven van een open calculatieschema. De belangen van de overige geledingen en van de consumenten zijn overigens niet op zodanige wijze bij de onderwerpen betrokken, dat slechts regeling door verticale lichamen of door de centrale overheid op haar plaats zou zijn.

Op grond van deze overwegingen ontmoet de met behulp van deze onderwerpen te effectueren beperking van de mededinging bij de Raad geen bezwaar.

Met betrekking tot de afzonderlijke onderwerpen kan het volgende worden opgemerkt.

De ervaring heeft geleerd, dat aan een in volkomen vrijheid vastgestelde aanbodprijs als regel geen behoorlijke berekening van de verschillende kostenelementen voorafgaat. Voorts wordt bij het doorvoeren van prijsverlagingen, welke anticiperen op de kostenvermindering per eenheid tengevolge van de te verwachten omzetvergroting, veelal geen of onvoldoende rekening gehouden met de omstandigheid, dat het prijsbeleid van de overige ondernemingen zich op korte termijn aan dat van de initiatiefnemers zal aanpassen, waardoor de verwachtingen ten aanzien van de omzetvergroting niet volledig zullen worden gerealiseerd. Het gevolg hiervan kan licht zijn, dat de rentabiliteit van de gehele bedrijfstak in gevaar komt.

Er bestaat een streven het probleem op te lossen door langs de weg van afspraken te komen tot de vaststelling van minimumprijzen. Hieraan is echter het bezwaar verbonden, dat zij in de praktijk hoger kunnen liggen dan voor de meer efficiënte ondernemingen vereist is, hetgeen een beletsel vormt om de bevoegdheid tot het stellen van minimumprijzen aan het bedrijfsschap te verlenen. Ondersteuning daarentegen verdient het streven een stelsel van berekening van de aanbodprijs ingang te doen vinden, dat voor iedere onderneming een prijsstelling waarborgt, welke in verband met de specifiek voor haar geldende kosten verantwoord is. Hoewel het in toepassing brengen van een dergelijk stelsel vooral moet steunen op werkzaam-

heden van opvoedende aard, leert de ervaring, dat deze alleen dan tot resultaat leiden, indien goedwillenden niet door het voortduren van onjuiste praktijken worden benadeeld.

Bij een hevige concurrentiestrijd is de verleiding groot waren aan te bieden onder een benaming, welke ten onrechte de indruk wekt, dat een betere kwaliteit wordt geleverd dan in feite het geval is. Een dergelijk optreden zal het vertrouwen tussen leveranciers en afnemers, dat in hun onderling verkeer onmisbaar is, ondermijnen en — indien het relatief veelvuldig voorkomt — de gehele bedrijfstak tot nadeel strekken. Voorts houden dergelijke praktijken het gevaar in, dat de consument wordt misleid.

De vraag is gerezen, of deze materie uitsluitend door het bedrijfsschap voor het slagersonderzoek kan worden geregeld. In het bijzonder bij de benaming, waaronder door de vleeswarenindustrie geleverde vleeswaren door de slagers ten verkoop worden aangeboden, is deze industrie ten nauwste betrokken. In het overleg is gebleken, dat men zich voorstelt met betrekking tot ingekochte vleeswaren te volstaan met het opleggen van de verplichting deze artikelen onder dezelfde benaming ten verkoop aan te bieden als waaronder zij zijn gekocht. Deze verplichting acht men voor deze artikelen voldoende, omdat de vleeswarenindustrie onder de algemeen gebruikelijke aanduidingen pleegt aan te bieden. Indien het op deze wijze wordt toegepast, kan, naar het oordeel van de Raad, dit onderwerp van verordenende bevoegdheid aan het bedrijfsschap voor het slagersonderzoek worden toegekend. De vereiste ministeriële goedkeuring vormt een voldoende rem tegen regelingen, welke voor andere geledingen onaanvaardbare gevolgen zouden hebben.

Het cadeaustelsel kan een geëigend middel zijn ter stimulering van de afzet. Op de gronden, uiteengezet in zijn op 20 Februari 1953 uitgebracht advies inzake de wettelijke regeling van het cadeaustelsel is de Raad echter in meerderheid van oordeel, dat aan toepassing van het cadeaustelsel herhaaldelijk ernstige bezwaren zijn verbonden. In verband hiermede ontmoet het bij hem geen bezwaar tot een zo ruim geformuleerde bevoegdheid met betrekking tot dit onderwerp te adviseren, dat ook tot een algeheel verbod van het cadeaustelsel kan worden overgegaan. Een dergelijk verbod kan gewenst zijn, indien het niet mogelijk mocht blijken in een verordening het onderscheid tussen verantwoorde en andere vormen van toepassing van het cadeaustelsel in praktisch hanteerbare maatstaven vast te leggen.

Kortingen kunnen in het complex van leverings- en betalingsvoorwaarden een bedrijfseconomisch verantwoorde functie vervullen. Zo worden b.v. in hoeveelhedskortingen de geringere kosten per eenheid, verbonden aan een grote transactie, tot uitdrukking gebracht. Daarnaast worden kortingen ook gebruikt voor andere doeleinden. Zo komt het voor, dat bij elke aankoop een korting wordt gegeven. Op deze wijze toegepast, is het bestaan van kortingen niets anders dan een wijze van prijsvaststelling, welke, al dan niet terecht, de indruk wekt, dat tegen een lagere dan de algemeen geldende prijs wordt aangeboden. In andere gevallen is de korting een vorm van klantenbinding, b.v. indien zij eerst wordt verstrekt, indien de waarde van de achtereenvolgens gekochte artikelen een bepaald bedrag overschrijft. Bij al deze vormen kan iedere afnemer van de kortingen gebruik maken. Voor zover aan het bestaan van de kortingen voorwaarden zijn verbonden, hangen deze samen met de geleverde prestatie.

Daarnaast komt het voor, dat groepen georganiseerde afnemers met gebruikmaking van de door de groepsvorming verkregen economische machtspositie pogen prijsvoordelen te verkrijgen door leveranciers er toe te bewegen de leden van de groep een korting te geven op de algemeen geldende prijzen. Dit is b.v. het geval bij het geven van kortingen aan leden van bepaalde verenigingen op vertoon van lidmaatschapskaart. Dit leidt tot een prijsdiscriminatie tussen verschillende groepen van afnemers, welke geen verband houdt met verschillen in ten behoeve van deze groepen geleverde prestaties.

Voor de individuele ondernemer zal een dergelijke prijsdiscriminatie aantrekkelijk zijn, indien de totale opbrengst van de additionele omzet groter is dan de additionele daarmee verbonden kosten. De overige ondernemingen zullen echter waar-

schijnlijk ter bevordering van hun afzet tot een gelijke prijs-politiek overgaan, hetgeen tot gevolg kan hebben, dat de ver-wachte omzetvergrotingen zich niet of slechts ten dele realiseren. Dit betekent, dat een deel van de omzet wordt verkocht tegen prijzen, welke de totale daaraan verbonden kosten niet dekken, hetgeen de rentabiliteit van de gehele bedrijfstak in gevaar kan brengen. De Raad kan het billijken, dat ter bescherming van de bedrijfstak tegen de gevolgen van deze vorm van afzetbevorde-ring de bevoegdheid wordt verleend ter zake regeland op te treden. Naar aanleiding van een opmerking van de zijde van de coöperatieve ondernemersorganisatie zij nog opgemerkt, dat is nagelaten in het ontwerp-instellingsbesluit tot uitdrukking te brengen, dat de door verbruikcoöperaties aan haar leden uitge-keerde dividenden niet onderwerp van regeling zullen zijn, aan-gezien dit naar 's Raads opvatting overbodig is.

Hoewel eerst sinds 1946 met collectieve regeling van de lonen en de andere arbeidsvoorwaarden ervaring is opgedaan, meent de meerderheid van de Raad, gelet op de gunstige resul-taten daarvan, dat het geen bezwaar ontmoet te voldoen aan het eenstemmig verlangen van de betrokken organisaties het be-

drijfschap de bevoegdheid te verlenen de lonen en de andere arbeidsvoorwaarden te regelen. De minderheid zou zich slechts met het ter regeling overlaten van dit onderwerp kunnen ver-enigen, indien dit overlaten eerst een aanvang neemt, nadat het bestuur van het bedrijfschap een daartoe strekkende verklaring in het Mededelingenblad Bedrijfsorganisatie heeft bekend ge-maakt. Deze verklaring zou niet mogen worden afgelegd dan nadat de betrokken organisaties van ondernemers en van werk-nemers het verzoek hiertoe aan het bestuur hebben gedaan.

De Raad is er overigens van uitgegaan, dat bij de goedkeuring van verordeningen betreffende deze onderwerpen dezelfde pro-cedure zal worden gevolgd als bij in andere vorm tot stand ge-brachte regelen inzake de lonen en de andere arbeidsvoor-waarden.

w.g. F. DE VRIES.

Voorzitter.

w.g. HUB. L. JANSSEN.

Algemeen Secretaris.

Bijlage A van het advies van de Sociaal-Economische Raad

Ontwerp algemene maatregel van bestuur tot instelling van een bedrijfschap voor het slagersbedrijf

Artikel 1. 1. Er is een Bedrijfschap voor het Slagersbedrijf.
2. Het bedrijfschap heeft zijn zetel te 's-Gravenhage.

Artikel 2. 1. Het bedrijfschap is ingesteld voor de onder-nemingen, waarin wordt uitgeoefend:

1. het bedrijf van het, na het voor aflevering geschikt te hebben gemaakt, verkopen van vers vlees aan particulieren;

2. gezamenlijk met het onder 1 omschreven bedrijf:

a. het bedrijf van het — tenzij uitsluitend door afkoe-len — verduurzamen of het, al dan niet onder vermenging met andere stoffen, voorbereiden van vlees of

b. het bedrijf van het verkopen van anders dan in de uitoefening van het onder a bedoelde bedrijf verkregen verduurzaamd of, al dan niet met andere stoffen vermengd, toebereid vlees aan particulieren.

2. Tot de uitoefening van de in het eerste lid, onder 1 en 2b, omschreven bedrijven wordt, tenzij in de onderneming tevens het bedrijf wordt uitgeoefend van het verkopen aan wederverkopers, gerekend het met de verkoop aan particulieren gepaard gaande verkopen aan instellingen of aan personen, die het ge-kochte in de door hen gedreven onderneming aanwenden.

3. In dit besluit wordt verstaan onder:

vlees: delen van vee, welke al dan niet na voorbereiding, tot menselijk voedsel kunnen dienen;

vee: runderen, varkens, schapen, geiten en eenhoevige dieren.

Artikel 3. 1. Aan het bedrijfschap is overgelaten de rege-ling of nadere regeling van de volgende onderwerpen:

a. de berekening van de aanbodprijs in verband met de kosten van de onderneming;

b. het aanbieden of verstrekken van geschenken, in de vorm van goederen of diensten;

c. het geven van kortingen, welke niet uitsluitend verband houden met de jegens de afnemers verschuldigde prestatie;

d. de aanduiding van ten verkoop aangeboden vlees en vlees-waren;

e. de administratie van ondernemingen, waarvoor het be-drijfschap is ingesteld;

f. de lonen en de andere arbeidsvoorwaarden;

g. de vakopleiding;

h. de registratie van de ondernemingen, waarvoor het be-drijfschap is ingesteld en van de in die ondernemingen werk-zame personen;

i. het verstrekken van de voor de vervulling van de taak van het bedrijfschap nodige gegevens;

j. de inzage van boeken en bescheiden en bezichtiging en opneming van bedrijfsmiddelen en voorraden van ondernemin-gen, voor zover nodig in verband met de naleving van verorde-ningen.

2. Verordeningen ten aanzien van de in het eerste lid onder h, i en j omschreven onderwerpen behoeven de goedkeuring van de Sociaal-Economische Raad, tenzij reeds uit anderen hoofde dan het bepaalde in artikel 94 van de Wet op de Bedrijfsorga-nisatie de goedkeuring van Onze Ministers is vereist. In dat geval beslissen Onze Ministers niet omtrent de goedkeuring dan na de Sociaal-Economische Raad te hebben gehoord.

Artikel 4. Bij een verordening krachtens artikel 93, eerste lid, van de Wet op de Bedrijfsorganisatie kunnen overtredingen van het daarbij bepaalde worden aangewezen als strafbare feiten.

Artikel 5. Bij een verordening krachtens artikel 93, eerste lid, van de Wet op de Bedrijfsorganisatie kan op overtreding van het daarbij bepaalde als tuchtrechtelijke maatregel geldboete worden gesteld.

Artikel 6. 1. De grondslag van de heffingen krachtens arti-kel 126, eerste lid, van de Wet op de Bedrijfsorganisatie met uitzondering van die, bedoeld in de volgende leden, is het aan-tal in een onderneming, waarvoor het bedrijfschap is ingesteld, op in de heffingsverordeningen aan te wijzen tijdstippen werk-zame personen, behorende tot bij deze verordeningen aan te wijzen categorieën.

2. Een periodieke heffing kan ook, als basisheffing, worden opgelegd tot een bedrag, dat voor iedere, bij het drijven van een onderneming, waarvoor het bedrijfschap is ingesteld, ge-exploiteerde verkoopplaats gelijk is.

3. Heffingen, waarvan de opbrengst een bijzondere bestem-ming heeft, kunnen worden opgelegd naar een grondslag, welke het bestuur van het bedrijfschap in verband met die bestem-ming passend acht.

Artikel 7. Dit besluit kan worden aangehaald als: Instellings-besluit Bedrijfschap Slagersbedrijf.

Artikel 8. Dit besluit treedt in werking met ingang van .....

Bijlage B van het advies van de Sociaal-Economische Raad

Toelichting bij het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur tot instelling van een bedrijfschap voor het slagersbedrijf

Artikel 2. Het bedrijfschap is ingesteld voor de ondernemingen, waarin het slagersbedrijf wordt uitgeoefend. De volgende werkzaamheden kunnen geacht worden in de uitoefening van het slagersbedrijf gebruikelijk te zijn:

1. het verkopen van vers vlees aan particulieren, dan wel gezamenlijk daarmede aan andere verbruikshuishoudingen (bijv. internaten, gestichten, kloosters) of, zij het in geringere mate, aan bedrijfsmatige verbruikers (bijv. hotels, restaurants, scheepvaart- en luchtvaartmaatschappijen), nadat het vlees voor aflevering in de gewenste vorm of hoeveelheid geschikt is gemaakt;

2. het vervaardigen van vleeswaren;

3. het uitoefenen van de detailhandel in vleeswaren.

In de in artikel 2 gegeven omschrijving van het slagersbedrijf zijn deze drie onderdelen afzonderlijk vermeld.

De onder 1 genoemde werkzaamheid is omschreven in artikel 2, eerste lid, onder 1, en het tweede lid. Het verkopen van vlees aan de genoemde categorieën van afnemers doet een onderneming eerst dan onder het bedrijfschap ressorteren, indien dit gepaard gaat met het geschikt maken voor aflevering van het vlees in de gewenste hoeveelheid of vorm. Deze laatste werkzaamheid is een essentieel onderdeel van het slagersbedrijf, welke in de omschrijving daarvan dient te worden vermeld.

De onder 2 en 3 genoemde werkzaamheden worden ook anders dan in de uitoefening van het slagersbedrijf verricht. Voor wat betreft de vervaardiging van vleeswaren zij gewezen op de werkzaamheid van de vleeswarenindustrie. Vleeswaren worden tevens in belangrijke mate verkocht in verschillende takken van detailhandel (bijv. de detailhandel in kruidenierswaren, de detailhandel in zuivelproducten). Teneinde te voorkomen, dat het bedrijfschap zich buiten het eigenlijke slagersbedrijf zou uitstrekken, is daarom in artikel 2, eerste lid, onder 2, bepaald, dat het verrichten van de hierboven onder 2 en 3 genoemde werkzaamheden in een onderneming deze slechts onder het bedrijfschap doet ressorteren, indien dit gezamenlijk geschiedt met het voor aflevering geschikt maken en het verkopen van vers vlees aan particulieren.

Het slagersbedrijf is omschreven door vermelding van de handelingen, welke voor de verschillende onderdelen van de bedrijfsuitoefening kenmerkend zijn. In de normale bedrijfsuitoefening zullen ook andere handelingen worden verricht, zoals bijv. het inkopen van vlees of het slachten van vee, het verkopen van de zelf vervaardigde vleeswaren, alsook de afzet aan wederverkopers van vlees, waarvoor geen afzet aan particulieren kan worden gevonden (bijv. aan andere slagersondernemingen). In de uitoefening van het slagersbedrijf vinden derhalve verschillende handelingen plaats, die ook worden verricht in het kader van andere bedrijven, als de groothandel in vlees of de vleeswarenindustrie. Het onderscheid met die bedrijven ligt hierin, dat deze handelingen hier geschieden in verband met het verkopen van vers vlees aan particulieren resp. de daarmede gepaard gaande bereiding van vleeswaren. De werkzaamheid van het bedrijfschap zal ook op deze handelingen betrekking kunnen hebben.

Uit het voorgaande vloeit voort, dat de in artikel 2, eerste lid, opgesomde werkzaamheden een onderneming eerst dan onder het bedrijfschap doen ressorteren, indien de activiteit in de onderneming op het verrichten daarvan is gericht. Ondernemingen, waarin de genoemde werkzaamheden slechts incidenteel plaats vinden, behoren dan ook niet tot het onderhavige bedrijfschap. Zo zullen incidentele leveringen van vers vlees aan particulieren een groothandel in vlees niet stempelen tot een onderneming, waarin het slagersbedrijf wordt uitgeoefend.

In dit verband zij ook aangetekend, dat verschillende vleeswarenfabrikanten tevens hun bedrijf maken van het verkopen van vers vlees. Hiertoe worden door hen slagerijen geëxploiteerd. Het slagersbedrijf en de vleeswarenfabricage worden dan in verschillende technisch-organisatorische eenheden, dus in ver-

schillende ondernemingen in de zin van de Wet op de Bedrijfsorganisatie uitgeoefend. De vleeswarenfabricage vindt dan derhalve plaats in een andere onderneming dan die, waarin de uitoefening van het slagersbedrijf geschiedt.

Met betrekking tot het zogenaamde uitponden, dat is het uit huisslachtingen verkregen vlees verkopen, kan worden opgemerkt, dat, indien dit in zodanige omvang geschiedt, dat van de aanwezigheid van een onderneming kan worden gesproken, het verrichten van deze werkzaamheid als uitoefening van het slagersbedrijf dient te worden aangemerkt.

Artikel 3. Eerste lid.

ad a. de berekening van de aanbodprijs in verband met de kosten van de onderneming;

ad b. het aanbieden of verstrekken van geschenken, in de vorm van goederen of diensten;

ad c. het geven van kortingen, welke niet uitsluitend verband houden met de jegens de afnemers verschuldigde prestatie;

ad d. de aanduiding van ten verkoop aangeboden vlees en vleeswaren.

Een toelichting op deze onderwerpen is gegeven in paragraaf 2 van het advies, waarnaar moge worden verwezen.

Met betrekking tot het onderwerp, genoemd in artikel 3, eerste lid, onder *a.* kan nog worden opgemerkt, dat te verwachten valt, dat de op grond van deze bevoegdheid op te leggen verplichtingen ongeveer gelijk zullen zijn aan die, opgelegd ingevolge de Verordening Prijsvorming Slagersbedrijven 1951. Dit betekent, dat de prijzen zodanig zullen moeten worden vastgesteld, dat de totale opbrengst in een periode van ten minste zes maanden ten minste gelijk is aan de totale kosten. In het slagersbedrijf met zijn uiteenlopend assortiment is een andere vorm niet wel denkbaar. Een dergelijke regeling heeft het voordeel, dat zij ruimte laat voor de aanpassing van de prijzen aan de vraagverhoudingen naar verschillende soorten vlees en vleeswaren bij de verschillende ondernemingen.

ad e. de administratie van ondernemingen, waarvoor het bedrijfschap is ingesteld.

De bevoegdheid tot het geven van voorschriften met betrekking tot de prijsvorming vereist als complement de bevoegdheid tot het geven van voorschriften met betrekking tot de administratie, ten einde het toezicht op de naleving van de prijsvormingsvoorschriften mogelijk te maken.

ad f. de lonen en de andere arbeidsvoorwaarden.

Nadat in 1946 een bindende loonregeling was vastgesteld, is in 1949 een collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten, waarbij de indienende organisaties en de Vereniging van Coöperatieve Werkgevers partij waren. Deze collectieve arbeidsovereenkomst is in 1952 vernieuwd. Beide collectieve arbeidsovereenkomsten zijn algemeen verbindend verklaard. Tevens is een Bedrijfspensioenfonds voor het Slagersbedrijf in het leven geroepen, waaraan de deelneming verplicht is gesteld.

ad g. de vakopleiding.

Voor de verzorging van de vakopleiding, zoals het instellen van cursussen, het beheer en de financiering daarvan, het stellen van toelatings- en exameneisen, zullen veelal geen bindende voorschriften vereist zijn. Ook indien de verzorging van de vakopleiding niet aan de organisaties is overgelaten, zal het bedrijfschap hiervoor niet over verordenende bevoegdheid behoeven te beschikken. Er kunnen zich echter gevallen voordoen, waarin slechts met behulp van dwingende regelen kan worden bereikt, dat de vakopleiding ten volle aan haar doel beantwoordt. Te denken valt bijv. aan het opleggen van de verplichting tot het volgen van een vakopleiding aan jeugdige werknemers. Deze materie wordt tot dusverre in de collectieve ar-

beidsovereenkomst geregeld. De organisaties hebben er echter op aangedrongen dit onderwerp van autonome verordenende bevoegdheid op te nemen, omdat geenszins vaststaat, dat dergelijke verplichtingen, die wel in verband staan met de arbeidsvoorwaarden doch niet de arbeidsverhouding zelf raken, met behulp van het onderwerp de lonen en de andere arbeidsvoorwaarden kunnen worden opgelegd. Ten einde twijfel omtrent de bevoegdheid van het bedrijfsschap dienaangaande uit te sluiten, is daarom het onderwerp de vakopleiding opgenomen.

ad *h.* de registratie van de ondernemingen, waarvoor het bedrijfsschap is ingesteld en van de in die ondernemingen werkzame personen.

ad *i.* het verstrekken van de voor de vervulling van de taak van het bedrijfsschap nodige gegevens.

ad *j.* de inzage van boeken en bescheiden en bezichtiging en opneming van bedrijfsmiddelen en voorraden van ondernemingen, voor zover nodig in verband met de naleving van verordeningen.

De onder *h t/m j* genoemde bevoegdheden kunnen voor een goede functionering van het bedrijfsschap niet worden gemist.

De redactie van het onder *j* genoemde onderwerp geeft het bedrijfsschap een beperkter bevoegdheid dan het in art. 93, tweede lid, onder *c* van de Wet op de Bedrijfsorganisatie genoemde onderwerp, waaraan het is ontleend. Het onderwerp maakt het bedrijfsschap slechts bevoegd tot het verrichten van de genoemde handelingen voor het uitoefenen van toezicht op de naleving van verordeningen en voor het zich verschaffen van de gegevens, indien de verplichting tot verstrekking daarvan niet is nagekomen.

Tweede lid.

Te verwachten valt, dat bij verdere ontplooiing van de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie de onder het onderhavige bedrijfsschap ressorterende ondernemingen tevens onder andere bedrijfslichamen zullen ressorteren. Deze bedrijfslichamen zullen eveneens voor een goede functionering de hierboven onder *h t/m j* genoemde bevoegdheden behoeven. Een coördinatie van de door de verschillende bedrijfslichamen ten aanzien van deze onderwerpen van verordenende bevoegdheid uit te oefenen activiteit is gewenst, teneinde te voorkomen, dat de ondernemingen overbodige administratieve verplichtingen worden opgelegd. Waar het hier een typisch belang van het bedrijfsleven betreft schijnt de Raad het aangewezen lichaam voor het tot stand brengen dezer coördinatie. In afwijking van artikel 94 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie is daarom bepaald, dat verorde-

ningen ten aanzien van de in artikel 3, eerste lid, onder *h t/m j* genoemde onderwerpen de goedkeuring van de Raad behoeven. Door middel van de uitoefening van zijn goedkeuringsrecht kan de Raad de vereiste coördinatie in de uitoefening van deze bevoegdheden verzekeren. De goedkeuring van de Raad is niet vereist, indien de hier bedoelde verordeningen uit anderen hoofde reeds de goedkeuring van de Ministers behoeven. Dit is b.v. het geval indien op overtreding van verordeningen ten aanzien van de onder *h t/m j* genoemde onderwerpen een strafsanctie is gesteld, voor welke verordeningen dan ingevolge artikel 104, tweede lid, van de Wet op de Bedrijfsorganisatie de goedkeuring van de betrokken Ministers is vereist. Het is ongewenst verordeningen aan goedkeuring van meer dan één autoriteit te onderwerpen. Teneinde ook in deze gevallen de vereiste coördinatie te kunnen bewerkstelligen is bepaald, dat de Ministers, alvorens over de goedkeuring te beslissen, de Raad horen.

Artikelen 4 en 5. De artikelen 4 en 5 voorzien in de sanctie op overtreding van autonome verordeningen. Daarbij wordt voor alle autonome verordeningen zowel de mogelijkheid van het stellen van een strafsanctie als van een tuchtrechtelijke sanctie geopend. Tot het openen van laatstbedoelde mogelijkheid is overgegaan, omdat bij de op collectieve arbeidsovereenkomsten gebaseerde arbeidsrechtspraak in de kringen van de bedrijfsgenoten voldoende ervaring met rechterlijke arbeid is opgedaan.

Artikel 6. In dit artikel is uitvoering gegeven aan het bepaalde in artikel 126, vierde lid, van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, volgens hetwelk het instellingsbesluit regelen dient te geven omtrent de op te leggen heffingen.

Voor de heffingen is een dubbele grondslag gekozen. Naast een voor elke verkoopplaats gelijk bedrag als basisheffing, kunnen de heffingen geschieden op grondslag van het aantal in de ondernemingen werkzame personen. Van het totaal aantal in het slagersbedrijf werkzame personen wordt een zeer groot percentage gevormd door de eigenaars en medewerkende gezinsleden. Een deel van deze categorie heeft geen volledige dagtaak. In verband hiermede is bepaald, dat in de heffingsverordening de categorieën van personen, op basis waarvan de heffingen worden vastgesteld, zullen worden aangegeven. Ook het tijdstip, dat als grondslag wordt gebezigd, dient in de heffingsverordening te worden bepaald.

Heffingen met een bijzondere bestemming kunnen ingevolge het derde lid naar een andere, beter aan de bestemming aangepaste grondslag worden geheven.

Bijlage C van het advies van de Sociaal-Economische Raad

Uiteenzetting betreffende de totstandkoming van het advies

Het verzoek te adviseren tot instelling van een bedrijfsschap voor het slagersbedrijf is tot de Raad gericht door:

de Algemene Nederlandse Slagersbond,
de Nederlandse Katholieke Slagersbond,
de Bond van Christelijke Slagerspatroons,
de Nederlandse Bond van Paardenslagers,
de Algemene Bedrijfsbond van Arbeiders(sters) in Voedings- en Genotmiddelenbedrijven,
de Nederlandse Katholieke Bond van Arbeiders(sters) in Voedings- en Genotmiddelenbedrijven „St. Joris”,
de Nederlandse Centrale Bond van Christelijke Arbeiders(sters) in Bedrijven van Voedings- en Genotmiddelen.

Van dit verzoek is onder vermelding van de daarin vervatte omschrijving van de ondernemingen, waarvoor het bedrijfsschap zou dienen te worden ingesteld en van de onderwerpen van autonome verordenende bevoegdheid mededeling gedaan in het Mededelingsblad Bedrijfsorganisatie, 2e Jaargang no. 10, van 2 December 1952. Van de hierbij aan belanghebbenden ge-

boden gelegenheid zich met opmerkingen over het verzoek tot de Raad te richten is gebruik gemaakt door:

de Nederlandse Bond van Verzendgrossiers in Vlees,
de Nederlandse Bond van Groothandelaren in Vlees,
de Kruideniers Vak Centrale,
de Nederlandse Vereniging van Coöperatieve Werkgevers,
de Vereniging van Nederlandse Vleeswaren- en Vleesconservenfabrikanten.

Mede op grond van de verkregen voorlichting heeft uitvoerig overleg met de indienende organisaties plaatsgevonden, welk overleg tot overeenstemming over het ontwerp-instellingsbesluit heeft geleid.

Bij de genoemde ondernemersorganisaties, te weten:

de Algemene Nederlandse Slagersbond,
de Nederlandse Katholieke Slagersbond,
de Bond van Christelijke Slagerspatroons,
de Nederlandse Bond van Paardenslagers,

waren volgens eigen opgave per 1 Januari 1952, ongeveer 7900 ondernemers georganiseerd. Het aantal ondernemingen bedroeg op 1 Januari 1952 volgens opgave van de Hoofdgroep Ambacht ongeveer 10 000, zodat de genoemde organisaties bijna 80 % van de ondernemers omvatten. Op grond van deze gegevens vormen naar 's Raads oordeel de genoemde organisaties een voldoende representatieve organisatorische vertegenwoordiging van de betrokken ondernemers. De Nederlandse Vereniging van Coöperatieve Werkgevers, door welke leden ook een aantal slagerijen wordt geëxploiteerd heeft zich naderhand bovendien nog voor het bijgaande ontwerp-instellingsbesluit uitgesproken.

Het aantal in de onderhavige bedrijfstak werkzame leden van de genoemde werknemersorganisaties, te weten:

de Algemene Bedrijfsbond van Arbeiders(sters) in Voedings- en Genotmiddelenbedrijven,

de Nederlandse Katholieke Bond van Arbeiders(sters) in Voedings- en Genotmiddelenbedrijven „St. Joris”,

de Nederlandse Centrale Bond van Christelijke Arbeiders (sters) in Bedrijven van Voedings- en Genotmiddelen, bedroeg volgens opgave van het Centraal Bureau voor de Statistiek per 1 Januari 1952 ongeveer 3000. Volgens opgave van de Hoofdgroep Ambacht bedroeg in het najaar van 1951 het totaal aantal in deze bedrijfstak werkzame personen, met uitzondering van de ondernemers zelve en de medewerkende gezinsleden, ongeveer 9000. Op grond van deze gegevens vormen naar 's Raads oordeel de genoemde organisaties een voldoende representatieve organisatorische vertegenwoordiging van de betrokken werknemers.

In de Nederlandse Staatscourant van 3 Juni 1953, No. 104, en in het Mededelingenblad Bedrijfsorganisatie van 3 Juni 1953 is kennis gegeven van het voornemen van de Raad te adviseren over de instelling van het bedrijfschap.